

ЩО ПОТРІБНО ЗНАТИ ПРО УГОДУ ISDA?

NB! наведені нижче короткі пояснення є дуже звуженим тлумаченням лише деяких положень ISDA та не дають повне уявлення про багатогранність, ерівноваженість та справедливість положень ISDA, а також не є юридичною консультацією

1. Можливість вимагати сплату фінансового забезпечення

1.1. Як розрахувати суму вимог сторони угоди (variation margin).

Кожного робочого дня АББ надсилає учасникам торгів MtM-звіт. В колонці «Credit MtM» містяться значення, що становить суму переоцінки відкритої позиції проти кожного контрагента щодо кожного укладеного деривативу по кожному розрахунковому періоду та в цілому по всіх контрактах з одним контрагентом, тобто сальдо усіх зобов'язань між Вами та одним із Ваших контрагентів, що і є Експозицією (Exposure), тобто розміром варіаційної маржі, але без урахування сум вже перерахованого гарантійного забезпечення.

1.2. Коли можна вимагати сплату варіаційної маржі?

Сплату варіаційної маржі можна вимагати негайно після досягнення відповідних лімітів – не менше 20 000 дол. – кредитного ліміту і не менше 5 000 дол. сума одного платежу.

Сплатити таку варіаційну маржу потрібно негайно. Проте вимога сплатити варіаційну маржу є правом контрагента, а не його обов'язком. Призупинення в реалізації своїх прав за договором або вимога реалізувати їх у меншому обсязі не означає відмову сторони від реалізації цього права в майбутньому.

Відсотки на перераховане гарантійне забезпечення не нараховуються.

2. Можливість оголосити усі вимоги такими, що підлягають виконанню

У випадку настання Випадку невиконання зобов'язань, Сторона, що не порушує, має право розірвати Договір з порушником, при цьому оголосити усі зобов'язання цієї сторони такими, що підлягають виконанню, потрібно справедливо оцінити розмір таких зобов'язань по усіх укладених угодах з контрагентом-порушником, порушник має дати згоду та такий взаємозалік, але не має права затримувати надання такої згоди. При цьому підсумовуються усі прямі і непрямі збитки, завдані порушенням зобов'язань, оцінюється сума компенсацій, виходячи із ринкових котирувань, аналогічних контрактів, іншої ринкової інформації.

Так, сторона, що не порушує, має направити повідомлення контрагенту-порушнику, в якому зазначити випадок невиконання зобов'язань, який став підставою для розірвання договору, дату розірвання договору (але не менше 20 днів з моменту надсилання/отримання такого повідомлення), описати усі незакриті угоди та зобов'язання по них, за можливості оцінити суму зобов'язань контрагента-порушника перед своєю компанією і своїх зобов'язань перед порушником тощо. Контрагент-порушник має негайно вжити заходів для зменшення збитків свого контрагента, при чому сторона, що не порушує теж сама повинна докладати усіх розумних зусиль для зменшення і запобігання завдання збитків.

До Випадків невиконання зобов'язань належать:

- (i) Нездійснення платежу або поставки.
- (ii) Порушення угоди; Анулювання угоди.
- (iii) Невиконання зобов'язань, пов'язаних з наданням кредитної підтримки.
- (iv) Введення в оману.
- (v) Невиконання зобов'язань по певній угоді.
- (vi) Перехресне порушення зобов'язань.
- (vii) Банкрутство.
- (viii) Злиття без прийняття зобов'язань.

До Випадків, які є підставою для розірвання договору, крім Випадку невиконання зобов'язань, належать:

- i Незаконність;
- ii Обставини непереборної сили; iii Випадок оподаткування; iv Випадок оподаткування при злитті; v Випадок зниження кредитоздатності при злитті.

3. Механізм розрахунку зобов'язань, при настанні певних випадків, які становлять реальну загрозу виконанню зобов'язань контрагента, в тому числі шляхом зарахування зустрічних зобов'язань (ліквідаційний неттінг), що дозволяє не чекати настання строку розрахунку по своєю, а звертатися до арбітражу для отримання рішення і звернення його до виконання і примусового стягнення активів.

Якщо коротко, то у випадку розірвання договору підсумовуються усі взаємні зобов'язання сторін, та підлягають сплаті як «Сума закриття», при чому, якщо зобов'язання мали б виконуватися в майбутньому і в зв'язку з цим їх розмір важко оцінити, то ISDA пропонує методику такого оцінювання, що базуються на вартості угод, які замінюють вже укладені угоди, та ринкова інформація.

Кожен дійсний випадок невиконання зобов'язань та підстави для розірвання договору підлягають аналізу в кожній конкретній ситуації, проте потрібно звернути Вашу увагу на наступне положення, що визначає сумму платежу при розірвання договору. Сума платежу при достроковому припиненні Договору складає:

$A + B - C$, де

A – еквівалент в валюті припинення Сумми закриття або Суми закриття (позитивне або негативне значення), що визначається стороною, що не порушує, виходячи з ринкової інформації) по кожній угоді, що припиняється або групі угод, що припиняються (в залежності від конкретного випадку)

B - сума заборгованості перед стороною, що не порушує,

C - сума заборгованості перед стороною, що порушує.

4. Інше.

Передбачається рішення, зокрема, для наступних випадків:

- a. якщо під час укладення угоди законодавство країн контрагентів угоди не передбачало якихось податкових зобов'язань, але під час дії угоди такі країни впровадили оподаткування деривативів, то сторони мають відступити свої права і обов'язки за укладеними угодами на інші свої юрособи так, щоб випадок розірвання угоди перестав існувати;
- b. якщо будь яка частина угоди буде визнана недійсною або такою, що не може бути виконана, сторони мають замінити таку недійсну норму іншою, яка не суперечить вимогам застосовуваного законодавства і дозволить сторонам досягти ефекту, який вони задумували під час укладання угоди.